

Uražený svůl

Lilly byla s rodiči na dovolené u moře. Trochu přilehli a šli si vybalit kufry. Když si je Lilly vybalila, začala přemlouvat rodiče, aby se mohla projít po pláži. Čekala, že souhlasí, ale její matka jí řekla: „Ne, vzděly to tu ani nemáš.“ Přijedeme později společně, aby se ti nic nestalo. Jen s tatínkem něco sníme a vypijeme si kávu.“ Lilly otráveně povzdychla. Nemašela to, když se ke ní rodiče chovali jako k malému dítěti. „Mě už je 14 let!“, vykřikla. „Nemusíte se ke mně pořád chovat, jako kdyby mi bylo 6!“, dodala. S těmito slovy se zavrčila do koupelny. Byla velmi nashvama. Nevěděla, že ji ani to, že měla luxusní koupelnu a masážní vanu. Po chvíli na ni tatínek zavolal: „Lilly, už nekrucuj, vyjdi z koupelny, jdem se projít ven!“ Lilly už věděla, že není dobrá, tatínek odporoval, a proto opatrně vylekla z koupelny.

Po chvíli se už procházeli po pláži. Lilly byla stále nashvama a krucovala, ale tato procházka ji udělala radost. „Jen kdyby tu nebyli rodiče!“, pomyslela si. Najednou se zastavila, protože slyšela něco velmi zvláštního. Byla to obvyklá škála jako všechny ostatní, ale bylo na ní něco podivného. Ukázala to mámě a tatínkovi. Máma jen zakroutila očima a řekla: „Je to jen obvyklá jeskyně.“ Táta dodal: „Těch je tu spousta, tak nešál.“ Lilly si pomyslela: „Copak to nevidí?“ Z jeskyně vycházela zvláštní zář. Byla velmi neuvěřitelná, ale přece tam byla. Slabá, marnivě-lá zář. To už ale Lillyini rodiče měli zášť ke hotelu. Lilly si pomyslela, že tu jeskyni navštívit ráda. Přijde „na pláž seznámovat se s novými lidmi“ do jeskyně.

Když po probuzení se oblékla, postarala se o ranní hygienu, nasnídala se a zeptala se rodičů: „Můžu jít na pláž seznámovat se s novými lidmi?“ Rodiče se na sebe podívali a máma přikývla. Táta řekl: „Ano, ale dávej na sebe pozor, pomáhej starším....“ To už byla Lilly venku. Hledala jeskyni. Nebylo těžké ji najít. Byla přece tak odlišná od ostatních skal.

Když došla až k jeskyni, čekala ji nepřijatelné překvapení. Vchod byl zataven kamením a větvením. Zář promítala už jen mizerou mezi kameny a větvením. Napadlo ji, že byhle mohl udělat jen člověk,